

ние, че въ преднитѣ линии на Каймакъ-Чалан сѫ настаниени две дружини отъ 45-и полкъ и една сборна дружина отъ 56-и полкъ. Въ втората линия окопи пъкъ е настанена за поддръжка, съвършенно разнебитената и много пострадала отъ вчеращия стихиенъ огънъ, първа дружина отъ 58-и полкъ. Частите отъ 11-и полкъ си оставатъ при вчеращото разположение, а и немислимо е да се предприеме прегрупиране, защото още отъ четири часа сутринята неприятелските снаряди заваляватъ изобилно презъ гжстата непроницаема мъгла. Днесъ особено ожесточено врагът се нахвърля върху самия връхъ Каймакъ-Чаланъ. Той задимѣ, като почващъ да изригва вулканъ, започна да трепери отъ ударите на голѣми и малки снаряди, да стene отъ пукащи се зловещи мини и гранати и дасе смѣе отъ кикотенето на картечниците и безумието на настъпващите гжсти вражи масси, на които нищо не можемъ да противопоставимъ.

Прикрити подъ тежкия барабаненъ огънъ, враговете неспирно настъпватъ, отбити кърваво, сломени, замънени съ прѣсни сили, пакъ отбити и превърнати въ бѣгство; тѣ не се отчайватъ и все настъпватъ и атакуватъ. Нашите изнемощѣли бойци все пакъ намиратъ сили и отбиватъ съ жестокъ ударъ атаките и се топятъ въ своите окопчета, тукъ-таме стигащи до единъ метъръ дѣлбочина. Нѣкои се прокриватъ задъ отдѣлни скали, които съвсемъ не могатъ да ни защитятъ отъ огнената вихрушка.

Каймакъ-Чаланъ се люлѣе. Той ще падне. Сѫдбата е предрешила това. То се вижда. Чувствува се, падането се носи въ тоя смрадливъ и димящъ въздухъ, който трюви изнуренитѣ и каталисали за сънъ и почивка бойци. Невъзможно е да се задържимъ повече отъ днесъ, напорътъ е много голѣмъ, напънътъ на врага е страшенъ и той е решилъ съ своята грамадна сила да сломи съпротивата на малцината останали живи защитници . . .

Каймакъ-Чаланъ ще падне! Това е така вѣрно, както е вѣрно, че още живѣя. Положението е неудържимо. Това се вижда и отъ началници и отъ войници. Ние нѣмаме вече бодри и годни за устойчива борба защитници, нѣмаме и муниции. Нѣмаме и резерви, които да замѣстятъ